IR. - 1 - L. 7333/2.

24 JAN 1961

Coordinatie (2)

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 31e oktober 1960 door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "houdende wijziging van de wet van 25 juli 1938 tot oprichting van de Orde der geneesheren", heeft de 13e januari 1961 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Santé publique et de la Famille, le 31 octobre 1960, d'une demande d'avis sur un projet de loi "modifiant la loi du 25 juillet 1938 créant l'Ordre des médecins", a donné le 13 janvier 1961 l'avis suivant :

Het ontwerp bedoelt wijziging te brengen in tal van bepalingen van de wet van 25 juli 1938 tot oprichting van een Orde der geneesheren.

De voornaamste wijzigingen betreffen de bevoegdheid en de samenstelling van de verschillende raden van de Orde, de wijze van verkiezing of benoeming van hun leden, de duur en de hernieuwing van het mandaat van die leden, de middelen van beroep, de procedure voor de gemengde raden van beroep en de procedure in cassatie, het ontslag van de leden van de verschillende raden, de wijze waarop de raden beraadslagen, de tuchtstraffen en de bestraffing van overtredingen.

De meeste bepalingen van het ontwerp werden reeds op 1 december 1952 en 16 februari 1960 aan de Raad van State voorgelegd. Het ontwerp houdt in ruime mate rekening met de opmerkingen die toen werden gemaakt, namelijk in de adviezen L.3300 van 3 maart 1953 en L.7037 van 8 april 1960. In die mate komt het tegenwoordig advies, twee voorafgaande opmerkingen niet te na gesproken, daarop niet meer terug.

\+

\+ \+

ALGEMENE OPMERKINGEN.

I.

Artikel 10, zesde lid, van het ontwerp bepaalt, dat tegen de eindbeslissingen van de gemengde raden van beroep voorziening in cassatie mogelijk is.

.../...

Beroep bij de gemengde raden van beroep staat open tegen de beslissingen van de provinciale raden van de Orde waarbij inschrijving op de tabel van de Orde wordt geweigerd of uitgesteld en tegen de beslissingen van die raden die een tuchtstraf opleggen of beschikken over de wijze van vaststelling van het honorarium of over het bedrag ervan.

Bevoegdverklaring van het Hof van cassatie ten deze, zoals bij de wet van 25 juli 1938, de wet van 19 mei 1949 en de wet van 19 december 1950 respectievelijk voor de Orde der geneesheren, de Orde van de apothekers en de Orde van de veeartsen is gedaan, doet evenwel een probleem rijzen.

De Orde der geneesheren is ongetwijfeld een echte administratieve overheid. In dit verband kan worden volstaan met erop te wijzen, eensdeels, dat aan de Orde bevoegdheid is verleend om de regelen van de plichtenleer vast te stellen, tuchtstraffen op te leggen, bijdragen te heffen en over inschrijving op de tabel van de Orde discretionair te beschikken, anderdeels, dat de uitvoerende macht bij de werking van de Orde is betrokken. Het karakter van administratieve overheid dat de Orde bezit, hebben uiteraard ook de organen waardoor de Orde haar prerogatieven van openbare macht in toepassing brengt.

Ware in de wet niet anders bepaald, dan zou tegen de beslissingen van de gemengde raden van beroep, gelet op het administratiefrechtelijk karakter van die rechtscolleges, krachtens artikel 9 van de wet van 23 december 1946 van rechtswege beroep openstaan bij de Raad van State.

.../...

Er kan trouwens niet worden beweerd, dat de betwistingen die aan de gemengde raden van beroep zijn opgedragen, van die aard zijn dat ze de bevoegdheid van de Raad van State, zoals die in de desbetreffende organieke wet is bepaald, uitsluiten.

Het is dus niet vermetel te beweren, dat de wetgever, toen hij het Hof van cassatie betrok bij de werking van de Orde der gencesheren en van de twee andere, naar het voorbeeld van de eerste opgerichte Orden, bedoelde,en uitsluitend bedoelde, de uitoefening van de discretionaire bevoegdheid van de raden van beroep dezer Orden te onderwerpen aan een rechterlijke controle over de wettigheid ervan.

Vóór de Raad van State bestond, lag het voor de hand dat het Hof van cassatie met die controle werd belast ; er was immers geen ander, meer in het bijzonder bevoegd lichaam om een dergelijke controle uit te oefenen. Sedert de wet van 23 december 1946 is de Raad van State echter de gewone rechter in administratieve zaken geworden.

Het zal dan ook zaak van de Wetgevende Kamers zijn,te oordelen of de bevoegdheid van het Hof van cassatie ten deze dient te worden behouden, dan wel of het niet verkieslijk is de nieuwe weg op te gaan die bij de oprichting van de Raad van State is ingeslagen en de controle over de wettigheid van de beslissingen van de gemengde raden van beroep aan deze instelling op te dragen.

.../...

II.

Artikel 9, tiende lid, van het ontwerp geeft nader aan welke de taak van de Hoge Raad van de Orde is.

De daarin aan de Orde verleende bevoegdheid tot het vaststellen van de regelen der plichtenleer wordt echter heel wat beperkt door de volgende alinea's, die bepalen dat die regelen alleen bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit bindend kunnen worden verklaard.

Controle vanwege de uitvoerende macht op de werking van beroepsorden is ongetwijfeld wenselijk.

In dit verband wijst de Raad van State erop, dat in het ontwerp van wet tot oprichting van de Orde der tandartsen, thans bij hem aanhangig, dezelfde controlemaatregelen voorkomen, maar dat de Orde van de apothekers en die van de veeartsen niet aan enige controle zijn onderworpen, terwijl het ontwerp van wet tot oprichting van de Orde der architecten, dat aan de Raad van State voor het laatst op 11 oktober 1956 door de Minister van Openbaar Onderwijs is voorgelegd, een andere controleregeling dan de hier voorgestelde inhield.

Daar nochtans de beroepsorden, elk op hun eigen domein, een gelijkaardige rol vervullen en dezelfde bouw vertonen, zouden zij , behalve wanneer daartegen om speciale redenen bezwaar is, ook aan dezelfde controleregeling moeten worden onderworpen.

\+

\+ \+

.../...

ONDERZOEK VAN DE ARTIKELEN.

Artikel 2.

Krachtens artikel 3, vijfde lid, van de wet van 25 juli 1938 kan elke geneesheer, "zo hij door bekendheid of anderszins bewijst onvoldoende vertrouwd te zijn met de taal der rechtspleging van de raad der Orde waaronder hij normaal ressorteert", vragen om door een andere raad te worden berecht.

Ofschoon de memorie van toelichting verder niets zegt over de draagwijdte van de schrapping der woorden "door bekendheid of anderszins", schijnt ieder bewijs dat de Orde ervan kan overtuigen dat de betrokken geneesheer de taal van de rechtspleging niet kent, te zullen worden aanvaard.

Het ware verkieslijk, artikel 2 van het ontwerp te lezen als volgt :

"Artikel 2.-

In artikel 3, vijfde lid, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de woorden "zo hij door bekendheid of anderszins bewijst onvoldoende vertrouwd te zijn met de taal der rechtspleging" worden vervangen door "indien hij geen voldoende kennis van de taal der rechtspleging bezit" ;

.../...

2° het woord "beklaagde" wordt vervangen door "betrokkene".

Artikel 5.

Onder 2° van de Franse tekst moet het woord "atteints" worden vervangen door "obtenus".

Onder 3° bepaalt de tweede alinea, dat het plaatsvervangend lid, dat het mandaat van een gewoon lid voleindt, wordt vervangen door de niet verkozen kandidaat van hetzelfde gerechtelijk arrondissement en bij voorkeur uit dezelfde stembeurt.

De woorden "bij voorkeur" zijn misleidend. Gaat het hier om een wens of wordt bedoeld dat de plaatsvervanger uit dezelfde stembeurt moet komen, behoudens onmogelijkheid ?

Uit de verklaringen van het gemachtigde lid van het Kabinet blijkt, dat de tweede interpretatie de bedoeling van de Regering tot uiting brengt. Deze bedoeling komt beter tot uiting indien de woorden "bij voorkeur" worden vervangen door "behoudens onmogelijkheid".

Onder 3°, eerste en derde lid, vervange men het woord "ontzetting" door "vervallenverklaring".

Artikel 7.

In het eerste lid bepaalt de Franse tekst dat het mandaat vervalt "en cas d'absence sans motif légitime à six séances pendant la durée du mandat", terwijl de Nederlandse tekst nader bepaalt : "in geval van ongewettigde afwezigheid op zes opeenvolgende vergaderingen".

Beide teksten moeten in overeenstemming worden gebracht, nadat is uitgemaakt of de vergaderingen al dan niet "opeenvolgende" vergaderingen moeten zijn.

.../...

Ter wille van de overeenstemming met het eerste lid vervange men in het tweede lid, van de Franse tekst, het woord "validité" door "légitimité".

Het woord "ontzetting" moet worden vervangen door "vervallenverklaring".

Artikel 9.

Een duidelijkere lezing voor het tweede lid ware :

"De Koning vult de Hoge Raad aan door, voor een termijn van zes jaar, uit een lijst van drie kandidaten, voorgedragen door ieder van de geneeskundige faculteiten van de Universiteiten van Brussel, Gent, Leuven en Luik, een werkend en een plaatsvervangend lid te benoemen onder de gewone of emeritus-hoogleraren van elk dezer faculteiten".

Het vierde lid bepaalt dat beide afdelingen van de Hoge Raad samen moeten beraadslagen "wanneer zij de reglementen en de code van de plichtenleer opmaken, overeenkomstig lid 10 van dit artikel".

Krachtens het tiende lid geeft de Hoge Raad gemotiveerde adviezen, verzamelt hij de uitspraken van de raden met het oog op het opmaken van de rechtspraak van de plichtenleer en "bepaalt hij de regelen in verband met de geneeskundige plichtenleer".

.../...

De in het vierde lid gebruikte termen stemmen niet overeen met die welke in het tiende lid de taak van de Hoge Raad omschrijven. Zo komen woorden als "reglementen" en "code van de plichtenleer" in dit lid niet voor.

Het zesde lid voorziet in de samenstelling van een bureau van de Hoge Raad. Hct ontwerp zegt niet welke bevoegdheden dit bureau bezit.

Krachtens het elfde lid kan de Koning, bij een in ministerraad overlegd besluit, de regelen inzake plichtenleer die door de Hoge Raad zijn vastgesteld verbindend verklaren. Dit lid zou moeten worden aangevuld met de woorden "op verzoek van de Hoge Raad".

Het twaalfde lid bepaalt dat, ingeval de regelen in verband met de plichtenleer niet verbindend worden verklaard, de Minister binnen drie maanden de redenen daarvan aan de Hoge Raad laat kennen. Het ware dienstig nader te bepalen, dat de termijn van drie maanden ingaat bij de aanvraag van de Hoge Raad.

.../...

Artikel 10.

In het zesde lid kan de term "de verschijnende partij" gevoeglijk worden vervangen door "betrokkene". Hetzelfde geldt voor het zevende lid, · 3.

Het zevende lid, 1, bepaalt dat de bij artikel 1 van de wet van 5 juli 1939 vastgestelde termijn op één volle maand wordt gebracht. Artikel 1 van de wet van 5 juli 1939 heeft artikel 373 van het Wetboek van strafvordering vervangen. Derhalve moet naar deze laatste bepaling worden verwezen. Tevens vervange men de woorden "volle maand" door "vrije maand".

Artikel 11.

In het eerste lid moet nader worden bepaald, dat het gaat om het ontslag van de verkozen leden der raden van de Orde. De raden van de Orde worden immers bijgestaan door een magistraat, door de Koning benoemd, die, krachtens artikel 8 van het ontwerp, medebeslissende stem heeft en als zodanig lid van de raad is. Uit de aan de Raad van State verstrekte uitleg blijkt, dat alleen de verkozen leden hun ontslag aan de Hoge Raad zullen richten.

De bepaling kan worden gelezen als volgt :

"Het ontslag van de verkozen leden van de raden der Orde en van de Hoge Raad, alsook het ontslag van de als lid van de gemengde raden van beroep aange-

.../...

wezen geneesheren, wordt aan de Hoge Raad gericht".

Artikel 12.

Dit artikel zou beter, eerst de bevoegdheid van het bureau van de raad der Orde en vervolgens de wijze waarop de zaken bij het bureau aanhangig worden gemaakt, bepalen :

"Artikel 12.-

Het bureau van de raad der Orde onderzoekt de zaken en legt ze voor aan de raad der Orde, die door zijn toedoen wordt opgeroepen.

De zaken worden aanhangig gemaakt door de Hoge Raad op diens eigen initiatief of, ingevolge een klacht, door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin, door de Procureur des Konings, door een geneesheer of door een derde".

Artikel 13.

Artikel 13, eerste lid, van de wet van 25 juli 1938 bepaalt, dat de raad der Orde de straf van "schorsing van het recht de geneeskunde uit te oefenen gedurende een termijn die twee jaar niet mag overschrijden", kan opleggen.

De door artikel 13, 1°, van het ontwerp voorgestelde wijziging om in de basistekst de woorden "termijn die twee jaar niet mag overschrijden" te ver-

.../...

vangen door "door de raad vast te stellen termijn", heeft tot gevolg dat iedere beperking van de schorsing vervalt en dat de raad de duur van de straf bepaalt.

Zoals reeds in het advies L. 3300 is opgemerkt, miskent deze bepaling de aard van de schorsing, die in hoofdzaak tijdelijk is en zich daardoor van de vervallenverklaring onderscheidt. Jarenlange schorsing zou immers in vele gevallen in feite met definitieve vervallenverklaring gelijk staan. Derhalve dient de maximumduur van de schorsing te worden bepaald.

De bepaling onder 2° moet worden aangevuld met de woorden "tot bestraffing van de onwettige uitoefening van de geneeskunst".

Artikel 14.

Onder 1° vervange men de woorden "volle maand" door "vrije maand".

Artikel 15.

Zoals in artikel 13, 2°, van het ontwerp waarover het advies L. 3300 is gegeven, moet worden bepaald, dat voor de gemengde raden van beroep een beroep op de plaatsvervangers kan worden gedaan om het vereiste quorum te bereiken.

Het is voldoende aan artikel 15 van het ontwerp een 2° toe te voegen, luidend als volgt :

.../...

"2° het tweede lid wordt met de volgende bepaling aangevuld :

"Om dit quorum te bereiken, kan een beroep op plaatsvervangers worden gedaan".

Wordt op deze wenk ingegaan, dan komt de tekst van 2° en 3° van artikel 15 van het ontwerp onder 3° en 4° te staan.

Bij 3° van artikel 15 van het ontwerp is het volgende op te merken :

Artikel 15, vierde lid, van de wet van 25 juli 1938 bevat een regel die voor de raden der Orde, voor de gemengde raden van beroep en voor de Hoge Raad geldt. De afwijkingen van deze regel zouden in eenzelfde bepaling moeten worden opgenomen.

De weigering tot inschrijving op de tabel van de Orde en de beslissing om de inschrijving uit te stellen, zijn ernstige maatregelen waarvoor twee derde der stemmen van de tegenwoordige leden vereist zou moeten zijn.

Ten slotte stemmen de woorden "het opstellen van de reglementen en inzonderheid het codificeren van de beginselen van de plichtenleer" niet met die van artikel 9, tiende lid, overeen. Deze bepaling en artikel 9, vierde lid, zouden op dezelfde wijze moeten worden gelezen.

.../...

De laatste drie alinea's van artikel 15 van de wet kunnen worden gelezen als volgt :

"Alle beslissingen worden genomen bij meerderheid van stemmen der tegenwoordige leden.

Bij staking van stemmen beslist de stem van de voorzitter.

Twee derde van de stemmen der tegenwoordige leden is echter vereist voor :

1° ... (regelen in verband met de plichtenleer);

2° beslissingen tot schorsing of definitieve vervallenverklaring van het recht de geneeskunst te beoefenen;

3° beslissingen waarbij de inschrijving op de tabel der Orde wordt geweigerd of uitgesteld".

Artikel 16.

Het eerste lid zegt dat de magistraat die de raad bijstaat en die, krachtens artikel 8 van het ontwerp, aan het nemen van de beslissing met medebeslissende stem heeft deelgenomen, in hoger beroep kan komen.

De Raad van State herhaalt de in het advies L. 3300 gemaakte opmerking, dat zodanige bepaling het beginsel van het geheim der beraadslaging en dat van de solidariteit der leden van een rechtscollege in verband met de beslissingen welke zij samen hebben genomen, ontzenuwt.

.../...

In het eerste en derde lid vervange men de woorden "volle maand" door "vrije maand".

In het tweede lid vervange men de woorden "indien de appellant de verschijnende is" door "indien het hoger beroep door de betrokkene is ingesteld".

Artikel 17.

Bij artikel 17, derde lid, moge worden opgemerkt, dat nooit meer dan een provinciale geneeskundige commissie bevoegd is. Het gebruik van de meervoudsvorm is dus niet verantwoord.

Artikel 18.

In de Franse tekst vervange men het woord "endéans" door "dans".

Artikel 19.

In de tweede volzin van het eerste lid moet worden bepaald, dat de beraadslagingen van de gemengde raden van beroep niet alleen door de leden die eraan deel hebben genomen, maar ook door de griffier moeten worden ondertekend.

Artikel 20.

Dit artikel bepaalt, dat de Orde optreedt door toedoen van de Hoge Raad en dat deze wordt vertegenwoordigd door zijn voorzitter.

.../...

Om te vermijden dat de raad niet zou kunnen werken ten gevolge van de afwezigheid van zijn voorzitter, ware dit artikel aan te vullen met de woorden "of, bij diens ontstentenis, door de ondervoorzitter".

Artikel 22.

Krachtens dit artikel worden de mandaten voor de provinciale raden verlengd "tot dertig juni 196-". Het is nodig de datum tot wanneer de mandaten zullen worden verlengd, duidelijk vast te stellen. Voorgesteld wordt : "tot de dertigste juni van het jaar dat volgt op de dag van de inwerkingtreding van de wet".

Artikel 23.

Uit de toelichting die door het gemachtigde lid van het Kabinet werd verstrekt, blijkt dat de bedoeling van de Regering uitsluitend is, ervoor te zorgen dat de Nederlandse terminologie van het ontwerp niet afwijkt van de Nederlandse terminologie van de niet-gewijzigde bepalingen van de wet van 25 juli 1938.

In dit geval kan artikel 23 van het ontwerp als overbodig vervallen. Het is immers voldoende dat de Regering ervoor zorgt dat in het onderhavige ontwerp eenzelfde Nederlandse terminologie wordt gebruikt als in de wet van 25 juli 1938.

.../...

OPMERKINGEN OVER DE INKLEDING VAN HET ONTWERP.

I. ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Artikelen moeten zoveel mogelijk worden gewijzigd door vervanging van gehele artikelen of van op zichzelf staande delen van artikelen, zoals paragrafen of alinea's.

Wijziging van artikelen door eenvoudige vermelding van de schrapping, toevoeging of vervanging van woorden, moet worden vermeden.

Deze opmerking geldt in het bijzonder voor de artikelen 5 en 15 van het ontwerp.

De Regering dient te oordelen of deze regel in het onderhavige ontwerp niet moet worden gevolgd.

2. Sommige artikelen, zoals de artikelen 9 en 10 van het ontwerp,die onderscheidenlijk de artikelen 10 en 11 van de wet van 25 juli 1938 tot oprichting van een Orde der geneesheren wijzigen, kunnen wegens hun lengte gevoeglijk in paragrafen worden gesplitst.

Zo kan artikel 9 van het ontwerp in drie paragrafen worden gesplitst; een eerste voor het eerste en het tweede lid van de nieuwe tekst, de tweede voor het derde tot en met het negende lid, de derde voor het tiende tot en met het laatste lid.

Artikel 10 kan in twee paragrafen worden gesplitst, waarvan de eerste,het eerste tot en met het vijfde lid zou omvatten.

.../...

II. BIJZONDERE OPMERKINGEN.

In de Nederlandse tekst van het opschrift leze men : "... tot oprichting van een Orde ...".

Artikel 1.

De inleidende volzin van dit artikel kan beter worden gelezen als volgt :

"In artikel 2, tweede lid, van de wet van 25 juli 1938 tot oprichting van een Orde der geneesheren, wordt de tweede volzin door de volgende bepaling vervangen :

"... (tekst van de Regering) ...".

Artikel 3.

Dit artikel kan beter worden gelezen als volgt :

"In artikel 4 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste lid wordt door de volgende bepaling vervangen : "... (tekst van de Regering) ...";

2° het tweede lid, 2°, wordt door de volgende bepaling vervangen : "2° ... (tekst van de Regering) ...".

Om latere moeilijkheden te voorkomen, is het geraden artikel 4, eerste lid, van de wet niet te vervangen door twee nieuwe alinea's,maar wel door één alinea die de twee in artikel 3, 1°, van het onderhavige ontwerp opgenomen alinea's zou omvatten.

.../...

Artikel 4.

Deze bepaling kan beter worden gelezen als volgt :

"Artikel 5 van dezelfde wet wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Artikel 5.- ... (tekst van de Regering)...".

Artikel 5.

"Artikel 5.-

In artikel 6 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het tweede lid wordt door de volgende bepaling vervangen : "...(tekst van de Regering)..." ;

2° het vierde lid wordt door de volgende bepaling vervangen : "...(tekst van de Regering)...";

3° het zesde lid wordt door de volgende bepalingen vervangen : "...(tekst van de Regering)...".

Artikelen 6 tot 10.

De inleidende volzin van elk van deze artikelen kan beter als volgt worden verduidelijkt :

"Artikel . .. van dezelfde wet wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Artikel ... (tekst van de Regering) ...".

.../...

Artikel 11.

De inleidende volzin kan beter worden gelezen als volgt :

"In dezelfde wet wordt een artikel 11bis ingevoegd, luidend als volgt :

"Artikel 11bis. ... (tekst van de Regering) ...".

Artikel 12.

De inleidende volzin kan beter worden gelezen als volgt :

"Artikel 12, eerste lid, van dezelfde wet wordt door de volgende bepaling vervangen :

"...(tekst van de Regering)...".

Artikel 13.

Men leze dit artikel als volgt :

"Artikel 13.-

In artikel 13 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden de woorden "termijn die twee jaar niet mag overschrijden" vervangen door "door de raad vast te stellen termijn";

2° het vierde lid wordt door de volgende bepaling vervangen : "...(tekst van de Regering)...".

.../...

Artikel 14.

Men leze dit artikel als volgt :

"Artikel 14.-

In artikel 14 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden de woorden "dertig dagen" vervangen door "een vrije maand" ;

2° het tweede lid wordt aangevuld als volgt :
"... (tekst van de Regering) ...".

Artikel 15.

Men leze dit artikel als volgt :

"Artikel 15.

In artikel 15 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste lid wordt aangevuld als volgt :
"...(tekst van de Regering)..." ;

2° het derde lid wordt door de volgende bepaling vervangen :
...(tekst van de Regering)..." ;

3° het vierde lid wordt aangevuld als volgt :
...(tekst van de Regering)...".

.../...

Artikelen 16 tot 20.

De inleidende volzinnen van deze artikelen kunnen beter eenvormig worden gelezen als volgt :

"Artikel ... van dezelfde wet wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Artikel ...
...(tekst van de Regering) ...".

Artikel 21.

Men leze dit artikel als volgt :

"Artikel 21.-

In artikel 23 van dezelfde wet worden de woorden "De bevoegdheden van de voorzitters en de secretarissen" vervangen door "De bevoegdheden van de voorzitters, de griffiers en de secretarissen".

+
+ +

.../...

Voorts zijn over de Nederlandse tekst enkele vormopmerkingen te maken, die blijken uit de hiernavolgende lezingen.

Voorgesteld wordt :

- voor artikel 5, 2°, in fine : " ...Behalen twee kandidaten een zelfde aantal stemmen, dan heeft voorrang de op de tabel oudstingeschreven kandidaat en, bij gelijke anciënniteit, de oudste in jaren";

- voor artikel 6, eerste lid : "De gewone en plaatsvervangende leden van de raad der Orde worden verkozen uit de geneesheren ... (voorts zoals in het ontwerp) ...";

- voor artikel 8, derde lid : "Elke raad der Orde ... Deze magistraat wordt verkozen uit de gewone of erevoorzitters, ondervoorzitters en rechters van de rechtbanken van eerste aanleg, met uitzondering van de onderzoeksrechters, alsook uit de ere-magistraten van het parket van die rechtbanken";

- voor artikel 9, zesde lid : De Hoge Raad van de Orde is te Brussel gevestigd en omvat twee secties : de ene met het Nederlands als voertaal waarin de leden zitting hebben die verkozen zijn door de provincieraden van Antwerpen, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Limburg en de Brabantse sectie met het Nederlands als voertaal ; de andere met het Frans als voertaal, waarin de leden zitting hebben die verkozen zijn door de provincieraden van Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en de Brabantse sectie met het Frans als voertaal";

.../...

- voor artikel 9, zevende lid :"De twee secties mogen afzonderlijk of samen beraadslagen en beslissen. Zij moeten samen beraadslagen en beslissen wanneer zij de reglementen en de code van de plichtenleer opmaken, overeenkomstig het tiende lid van dit artikel";

- voor artikel 9, elfde lid :"Het ondervoorzitterschap van de Hoge Raad van de Orde wordt waargenomen door de sectievoorzitter die niet werd aangewezen om het voorzitterschap waar te nemen";

- voor artikel 9, twaalfde lid :"De twee secties van de Hoge Raad van de Orde worden door een zelfde magistraat bijgestaan voor een periode van zes jaar. Deze magistraat wordt door de Koning benoemd uit de gewone of ere-raadsheren ... (voorts zoals in het ontwerp)...";

- voor artikel 10, eerste lid :"De Nederlandstalige gemengde raad van beroep en de Franstalige gemengde raad van beroep zijn ieder samengesteld uit drie raadsheren in het Hof van beroep, door de Koning aangewezen voor een termijn van zes jaar, en met medebeslissende stem, onder wie er een als voorzitter fungeert, en uit drie geneesheren door het lot aangewezen uit de leden ... (voorts zoals in het ontwerp) ...";

- voor artikel 14, tweede lid :"gekozen uit de advokaten of uit de leden van de Orde der geneesheren die voor de raden van de Orde verkiesbaar zijn ...";

.../...

- voor artikel 19, eerste lid : "De beslissingen van de raden van de Orde, de beslissingen van de gemengde raden van beroep en de beslissingen van de Hoge Raad worden in een notulenregister ingeschreven ...(voorts zoals in het ontwerp) ...";

- voor artikel 22, eerste lid : "Ten belope van de helft van het aantal mandaten, die te begeven zijn om de nieuwe raden samen te stellen, overeenkomstig de ter uitvoering van deze wet vast te stellen bepalingen, worden de mandaten ... (voorts zoals in het ontwerp)...";

- voor artikel 22, tweede lid : "De leden van de Hoge Raad en van de gemengde raden van beroep blijven in functie totdat men nieuwe verkiezingen heeft kunnen houden".

Le projet de loi a pour objet de modifier de nombreuses dispositions de la loi du 25 juillet 1938 créant l'Ordre des médecins.

Les modifications principales concernent les pouvoirs et la composition des différents conseils de l'Ordre, le mode d'élection ou la nomination de leurs membres, la durée et le renouvellement du mandat de ceux-ci, les voies de recours, la procédure devant les conseils mixtes d'appel et la procédure en cassation, la démission des membres des différents conseils, le mode de délibération de ceux-ci, les peines disciplinaires, la sanction des infractions.

La plupart des dispositions du présent projet ont déjà été soumises au Conseil d'Etat les 1er décembre 1952 et 16 février 1960. Le projet tient largement compte des observations formulées par le Conseil d'Etat dans ses avis L. 3300 du 3 mars 1953, et L. 7037 du 8 avril 1960. Dans cette mesure, le présent avis s'abstiendra d'y revenir, sous réserve toutefois de deux observations préliminaires.

\+

\+ \+

OBSERVATIONS PRELIMINAIRES.

I.

L'article 10, alinéa 6, du projet prévoit un pourvoi devant la Cour de cassation contre les décisions définitives des conseils mixtes d'appel.

.../...

Sont susceptibles de recours devant les conseils mixtes d'appel, les décisions des conseils provinciaux de l'Ordre refusant ou différant l'inscription au tableau de l'Ordre et les décisions des mêmes conseils prononçant une sanction disciplinaire ou statuant sur le mode de fixation ou le taux des honoraires.

La compétence de la Cour de cassation en cette matière, déjà reconnue pour l'Ordre des médecins par la loi du 25 juillet 1938 et pour les Ordres des pharmaciens et des médecins vétérinaires par les lois des 19 mai 1949 et 19 décembre 1950, pose toutefois un problème.

Il est incontestable que l'Ordre des médecins constitue une véritable autorité administrative. Il suffira de citer, à cet égard, le pouvoir, qui lui est accordé, d'établir les règles de déontologie, le pouvoir disciplinaire, le pouvoir d'imposer des cotisations et le pouvoir de statuer discrétionnairement en matière d'inscription au tableau de l'Ordre, ainsi que l'intervention du pouvoir exécutif dans le fonctionnement de l'Ordre. Participent évidemment de la nature d'autorité administrative de l'Ordre, les organes par lesquels l'Ordre met en oeuvre ses prérogatives de puissance publique.

S'il n'en était pas disposé autrement par la loi, le recours au Conseil d'Etat contre les décisions des conseils mixtes d'appel serait, en raison de la nature administrative de ces juridictions, de droit en vertu de l'article 9 de la loi du 23 décembre 1946.

.../...

On ne peut, par ailleurs, soutenir que les contestations soumises aux conseils mixtes d'appel soient de nature à exclure la compétence du Conseil d'Etat telle que celle-ci est définie par sa loi organique.

Il n'est pas téméraire, dans ces conditions, de considérer que l'intervention de la Cour de cassation dans le fonctionnement de l'Ordre des médecins, ainsi que dans celui des deux Ordres de création plus récente organisés sur le modèle du premier, est et n'est que l'expression de la volonté du législateur de soumettre l'exercice des pouvoirs discrétionnaires des conseils d'appel de ces Ordres à un contrôle juridictionnel de légalité.

Lorsque le Conseil d'Etat n'existait pas, il était normal que l'on confiât ce contrôle à la Cour de cassation, à défaut d'un autre organe plus spécialement compétent pour exercer une telle censure. Mais depuis la loi du 23 décembre 1946, c'est le Conseil d'Etat qui est devenu le juge de droit commun en matière administrative.

Il appartiendra aux Chambres législatives d'apprécier s'il y a lieu de maintenir l'intervention de la Cour de cassation, ou s'il n'est pas préférable de s'orienter dans la voie nouvelle ouverte par la création du Conseil d'Etat, en confiant à cette juridiction le contrôle de la légalité des décisions des conseils mixtes d'appel.

.../...

II.

L'article 9, alinéa 10, du projet de loi précise la mission du Conseil supérieur de l'Ordre.

Si cette disposition confère à l'Ordre le pouvoir d'établir des règles de déontologie, les alinéas suivants tempèrent sérieusement ce pouvoir en prévoyant que les règles établies ne seront rendues obligatoires que par un arrêté royal délibéré en conseil des Ministres.

Il est sans aucun doute souhaitable que le pouvoir exécutif contrôle l'action des ordres professionnels.

Le Conseil d'Etat constate, à cet égard, que, si le projet de loi créant l'Ordre des dentistes dont il est également saisi, prévoit les mêmes mesures de contrôle que le présent projet, par contre, l'Ordre des pharmaciens et l'Ordre des médecins vétérinaires échappent totalement à ce contrôle et le projet de loi créant l'Ordre des architectes, dont le Conseil d'Etat a été saisi par le Ministre de l'Instruction publique en dernier lieu le 11 octobre 1956, prévoyait un système de contrôle différent du système actuellement proposé.

Les ordres professionnels exercent, dans le domaine qui leur est propre, des fonctions de même nature et sont constitués selon une même structure. Il conviendrait également, sauf si des raisons particulières s'y opposent, de leur imposer un même système de contrôle.

\+

\+ \+

.../...

EXAMEN DES ARTICLES.

Article 2.

Aux termes de l'article 3, alinéa 5, de la loi du 25 juillet 1938, tout médecin peut, "s'il justifie par notoriété ou autrement d'une connaissance insuffisante de la langue de la procédure utilisée par le conseil de l'Ordre auquel il ressortit normalement", demander d'être jugé par un autre conseil.

Bien que l'exposé des motifs ne commente pas la portée de la suppression des mots "par notoriété ou autrement",il semble que sera admissible toute justification de nature à emporter la conviction du conseil de l'Ordre quant à l'ignorance de la langue de la procédure par le médecin intéressé.

Il serait préférable de rédiger l'article 2 du projet comme suit :

"Article 2.-

A l'article 3, alinéa 5, de la même loi, sont apportées les modifications suivantes :

1° les mots "s'il justifie par notoriété ou autrement d'une connaissance insuffisante de la langue de la procédure" sont remplacés par "s'il ne possède pas la connaissance suffisante de la langue de la procédure";

2° le mot "inculpé" est remplacé par le mot "intéressé".

.../...

Article 5.

Au 2°, le mot "atteints" doit être remplacé par le mot "obtenus".

Au 3°, l'alinéa 2 dispose que le membre suppléant appelé à achever le mandat du membre effectif est remplacé par le candidat non élu du même arrondissement judiciaire et de préférence issu du même scrutin.

L'expression "de préférence" prête à équivoque. Se borne-t-elle à exprimer un voeu ou veut-elle indiquer que le suppléant doit être issu du même scrutin, sauf impossibilité ?

Il résulte des explications données par le membre du Cabinet délégué que la seconde interprétation correspond à l'intention du Gouvernement. Cette intention serait mieux exprimée en remplaçant les mots "de préférence" par les mots "sauf impossibilité".

Au 3°, alinéas 1er et 3, du texte néerlandais, le mot "ontzetting" doit être remplacé par "vervallenverklaring".

.../...

Article 7.

A l'alinéa 1er, le texte français prévoit la déchéance du mandat "en cas d'absence sans motif légitime à six séances pendant la durée du mandat", alors que le texte néerlandais précise : "en cas d'absence sans motif légitime à six séances consécutives".

Il y aurait lieu de faire concorder les deux textes, après avoir décidé si les séances doivent ou non être "consécutives".

A l'alinéa 2, par souci de concordance avec l'alinéa 1er, le mot "validité" doit être remplacé par "légitimité".

Dans le texte néerlandais, le mot "ontzetting" doit être remplacé par "vervallenverklaring".

Article 9.

L'alinéa 2 serait plus clairement rédigé comme suit :

"Le Roi complète le Conseil supérieur en nommant, pour une durée de six ans, sur une liste de trois candidats présentés par chacune des facultés de médecine des Universités de Bruxelles, de Gand, de Liège et de Louvain, un membre effectif et un membre

.../...

suppléant parmi les professeurs effectifs ou émérites de chacune de ces facultés".

L'alinéa 4 dispose que les deux sections du Conseil supérieur doivent délibérer en commun "lorsqu'il s'agit d'élaborer les règlements et le code de déontologie conformément à l'alinéa 10 du présent article".

Aux termes de l'alinéa 10, le Conseil supérieur donne des avis motivés, collige les jugements des conseils en vue de l'établissement d'une jurisprudence de déontologie et "établit les règles de déontologie médicale".

Les termes employés à l'alinéa 4 ne correspondent pas aux termes qui définissent, à l'alinéa 10,la mission du Conseil supérieur. Notamment les mots "règlements" et "code de déontologie" ne figurent pas dans cet alinéa.

L'alinéa 6 prévoit la constitution d'un bureau du Conseil supérieur. Le projet ne précise pas les attributions de ce bureau.

L'alinéa 11 confère au Roi le pouvoir de donner force obligatoire, par arrêté délibéré en conseil des Ministres, aux règles de déontologie établies par le Conseil supérieur. Cet alinéa devrait être complété par les mots "à la demande du Conseil supérieur".

L'alinéa 12 prévoit que, si les règles de déontologie ne sont pas rendues obligatoires, le Ministre en fera connaître les raisons au Conseil supérieur dans les

.../...

trois mois . Il serait utile de préciser que ce délai de trois mois court à partir de la demande du Conseil supérieur.

Article 10.

A l'alinéa 6, il serait préférable de remplacer le mot "comparant" par le mot "intéressé", de même qu'à l'alinéa 7, 3.

L'alinéa 7, 1, prévoit que le délai fixé à l'article 1er de la loi du 5 juillet 1939 est porté à un mois franc. L'article 1er de la loi du 5 juillet 1939 a remplacé l'article 373 du Code d'instruction criminelle. C'est à cette dernière disposition qu'il y a lieu de se référer. Dans le texte néerlandais, les mots "volle maand" doivent être remplacés par "vrije maand".

Article 11.

A l'alinéa 1er, il y a lieu de préciser qu'il s'agit de la démission des membres élus des conseils de l'Ordre. En effet, les conseils de l'Ordre sont assistés d'un magistrat nommé par le Roi, qui a, en vertu de l'article 8 du projet, voix délibérative et est ainsi membre du conseil. Il résulte des explications données au Conseil d'Etat que seuls les membres élus adresseront leur démission au Conseil supérieur.

La disposition pourrait être rédigée comme suit :

"La démission des membres élus des conseils de l'Ordre et du Conseil supérieur et la démission des médecins désignés comme membres des conseils mixtes d'appel, sont adressées au Conseil supérieur".

.../...

Article 12.

Cet article serait mieux rédigé s'il déterminait d'abord la compétence du bureau du conseil de l'Ordre, et ensuite la manière dont le bureau est saisi :

"Article 12.-

Le bureau du conseil de l'Ordre instruit les affaires et les soumet au conseil de l'Ordre convoqué par ses soins.

Il est saisi par le Conseil supérieur agissant de sa propre initiative ou sur plainte, par le Ministre de la Santé publique et de la Famille, par le procureur du Roi, par un médecin ou par un tiers".

Article 13.

L'article 13, alinéa 1er, de la loi du 25 juillet 1938 prévoit que le conseil de l'Ordre peut infliger la peine de la suspension du droit d'exercer l'art de guérir "pendant uh terme qui ne peut excéder deux années".

La modification proposée par l'article 13, 1°, du projet, en remplaçant dans le texte de base les mots "qui ne peut excéder deux années" par "à déterminer par le conseil", supprime toute limite à la peine de la suspension et abandonne au conseil la détermination de la durée de la peine.

.../...

Comme l'avait déjà observé l'avis L. 3300, cette disposition méconnaît la nature de la peine de la suspension qui, se distinguant en ceci de la peine de l'interdiction, est essentiellement temporaire. En effet, la suspension pendant un grand nombre d'années équivaudra, bien souvent, en fait, à l'interdiction définitive. Il conviendrait, dès lors, de fixer la durée maximum de la peine de la suspension.

Au 2°, il y aurait lieu de compléter la disposition par les mots "réprimant l'exercice illégal de l'art de guérir".

Article 14.

Au 1°, dans le texte néerlandais, les mots "volle maand" doivent être remplacés par "vrije maand".

Article 15.

Il conviendrait de prévoir, comme à l'article 13, 2°, du projet, qui a fait l'objet de l'avis L.3300, que pour les conseils mixtes d'appel, il peut être fait appel, pour atteindre le quorum requis, aux membres suppléants.

Il suffirait d'ajouter à l'article 15 du projet un 2° ainsi rédigé :

.../...

"2° l'alinéa 2 est complété par la disposition suivante :

"Il peut être fait appel, pour atteindre ce quorum, aux membres suppléants".

Si cette suggestion est retenue, les 2° et 3° de l'article 15 du projet deviendraient les 3° et 4°.

Le 3° de l'article 15 du projet soulève l'observation suivante :

L'article 15, alinéa 4, de la loi du 25 juillet 1938 prescrit une règle applicable aux conseils de l'Ordre, aux conseils mixtes d'appel et au Conseil supérieur. Les dérogations à cette règle devraient faire l'objet d'une même disposition.

D'autre part, le refus d'inscription au tableau de l'Ordre et la décision de différer l'inscription constituent des mesures graves qui devraient exiger les deux tiers des voix des membres présents.

Enfin, les termes "l'élaboration des règlements et, en particulier, la codification des principes de déontologie" ne correspondent pas aux termes employés à l'article 9, alinéa 10. Une même rédaction devrait être adoptée pour cette disposition et pour l'article 9, alinéa 4.

.../...

Les trois derniers alinéas de l'article 15 de la loi seraient ainsi rédigés :

"Toutes les décisions sont prises à la majorité des voix des membres présents.

En cas de partage des voix, celle du président est prépondérante.

Toutefois, requièrent les deux tiers des voix des membres présents :

1° ... (règles de déontologie);

2° les décisions prononçant la suspension ou l'interdiction définitive du droit d'exercer l'art de guérir;

3° les décisions refusant ou différant l'inscription au tableau de l'Ordre".

Article 16.

L'alinéa 1er prévoit le droit d'appel du magistrat qui assiste le conseil et qui, en vertu de l'article 8 du projet, aura participé à l'élaboration de la décision avec voix délibérative.

Le Conseil d'Etat renouvelle l'observation qu'il avait formulée dans l'avis L. 3300, selon laquelle une telle disposition bat en brèche le principe du secret du délibéré et celui de la solidarité des membres d'une juridiction quant aux décisions qu'ils ont contribué à rendre.

.../...

Aux alinéas 1er et 3, dans le texte néerlandais, les mots "volle maand" doivent être remplacés par "vrije maand".

A l'alinéa 2, la proposition "si l'appelant est le comparant" serait mieux exprimée comme suit : "si l'appel est formé par l'intéressé".

Article 17.

A l'article 17, alinéa 3, il y a lieu d'observer qu'il n'y a jamais qu'une commission médicale provinciale compétente. Le pluriel ne se justifie donc pas.

Article 18.

A l'article 18, le mot "endéans" doit être remplacé par "dans".

Article 19.

A l'alinéa 1er, il y a lieu de prévoir, dans la deuxième phrase, que les délibérations des conseils mixtes d'appel doivent être signées, non seulement par les membres qui y ont pris part, mais également par le greffier.

.../...

Article 20.

Cet article prévoit que l'Ordre agit par le Conseil supérieur et que celui-ci est représenté par son président.

Pour éviter que le conseil ne soit paralysé par l'absence de son président, il serait utile de compléter la disposition par les mots "ou, à son défaut, par le vice-président".

Article 22.

Cette disposition prévoit la prorogation des mandats aux conseils provinciaux "jusqu'au 30 juin 196-". Il est indispensable que la date jusqu'à laquelle les mandats seront prorogés soit fixée d'une manière précise. Il est proposé de dire : "jusqu'au 30 juin de l'année qui suit la date de l'entrée en vigueur de la loi".

Article 23.

Il résulte des explications données par le membre du Cabinet délégué, que le Gouvernement a exclusivement l'intention de veiller à ce que la terminologie néerlandaise du projet ne soit pas différente de la terminologie néerlandaise des dispositions non modifiées de la loi du 25 juillet 1938.

.../...

En pareil cas, l'article 23 du projet est dépourvu d'objet et peut être supprimé. Il suffit, en effet, que le Gouvernement s'assure de l'emploi, dans le présent projet, d'une terminologie néerlandaise identique à celle de la loi du 25 juillet 1938.

REMARQUES CONCERNANT LA PRESENTATION DU PROJET.

I. REMARQUES GENERALES.

1. Les modifications d'articles doivent, dans la mesure du possible, se faire par remplacement d'articles entiers ou de parties d'articles formant un tout, tels que les paragraphes ou les alinéas.

Les modifications d'articles par le simple énoncé de la suppression, de l'adjonction ou de remplacement de mots, doivent être évitées.

Cette remarque vaut particulièrement pour les articles 5 et 15 du projet.

Le Gouvernement aura à apprécier si, dans le projet actuel, la règle précitée ne doit pas être suivie.

2. Certains articles, tels que les articles 9 et 10 du projet modifiant respectivement les articles 10 et 11 de la loi du 25 juillet 1938 créant l'Ordre des médecins, gagneraient, vu leur longueur, à être scindés en paragraphes.

.../...

Ainsi l'article 9 du projet pourrait être scindé en trois paragraphes, le premier comprenant les alinéas 1er et 2 du texte nouveau, le deuxième comprenant les alinéas 3 jusqu'à 9 inclus, le troisième comprenant les alinéas 10 jusqu'au dernier inclus.

L'article 10 pourrait être scindé en deux paragraphes,dont le premier comprendrait les alinéas 1er jusqu'à 5 inclus.

II. REMARQUES PARTICULIERES.

Dans la version néerlandaise de l'intitulé, il y a lieu d'écrire : "... tot oprichting van een Orde...".

Article 1er.

Le liminaire de cet article gagnerait à être rédigé comme suit :

"Dans l'article 2, alinéa 2, de la loi du 25 juillet 1938 créant l'Ordre des médecins, la seconde phrase est remplacée par la disposition suivante :

"... (texte du Gouvernement) ...".

Article 3.

Cet article gagnerait à être rédigé comme suit :

.../...

"Article 3.-

A l'article 4 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes :

1° l'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante : "... (texte du Gouvernement) ...";

2° l'alinéa 2, 2°, est remplacé par la disposition suivante : "2° ...(texte du Gouvernement) ...".

Afin d'éviter des difficultés ultérieures, il est à conseiller de remplacer l'article 4, alinéa 1er, de la loi, non par deux alinéas nouveaux, mais bien par un seul alinéa qui comprendrait les deux alinéas repris à l'article 3, 1°, du projet actuel.

Article 4.

Il vaudrait mieux rédiger cette disposition comme suit :

"L'article 5 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

"Article 5.- ... (texte du Gouvernement) ...".

Article 5.

"Article 5.-

A l'article 6 de la même loi sont apportées les modifications suivantes :

1° l'alinéa 2 est remplacé par la disposition suivante : "... (texte du Gouvernement) ...";

.../...

2° l'alinéa 4 est remplacé par la disposition suivante : "... (texte du Gouvernement) ...";

3° l'alinéa 6 est remplacé par les dispositions suivantes : "... (texte du Gouvernement) ...".

Articles 6 à 10.

Les liminaires de chacun de ces articles gagneraient à être rédigés uniformément de la manière suivante :

"L'article ... de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

"Article ...-(texte du Gouvernement) ...".

Article 11.

Le liminaire gagnerait à être rédigé comme suit :

"Un article 11bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

"Article 11bis ... (texte du Gouvernement) ...".

Article 12.

Le liminaire gagnerait à être rédigé comme suit :

"L'article 12, alinéa 1er, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

"... (texte du Gouvernement) ...".

.../...

Article 13.

Mieux vaudrait rédiger cet article de la manière suivante :

"Article 13.-

A l'article 13 de la même loi sont apportées les modifications suivantes :

1° à l'alinéa 1er, les mots "qui ne peut excéder deux années" sont remplacés par les mots "à déterminer par le conseil";

2° l'alinéa 4 est remplacé par la disposition suivante : "... (texte du Gouvernement) ...".

Article 14.

Mieux vaudrait rédiger cet article de la manière suivante :

"Article 14.-

A l'article 14 de la même loi sont apportées les modifications suivantes :

1° à l'alinéa 1er, les mots "trente jours" sont remplacés par les mots "un mois franc";

2° l'alinéa 2 est complété comme suit :
"... (texte du Gouvernement) ...".

.../...

Article 15.

Mieux vaudrait rédiger cet article de la manière suivante :

"Article 15.-

A l'article 15 de la même loi sont apportées les modifications suivantes :

1° l'alinéa 1er est complété comme suit :
"... (texte du Gouvernement) ...";

2° l'alinéa 3 est remplacé par la disposition suivante :
"... (texte du Gouvernement) ...";

3° l'alinéa 4 est complété comme suit :
"... (texte du Gouvernement) ...".

Articles 16 à 20.

Les liminaires de ces articles gagneraient à être rédigés uniformément de la manière suivante :

"L'article ... de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

"Article ...

... (texte du Gouvernement) ...".

Article 21.

Mieux vaudrait rédiger cet article de la manière suivante :

"Article 21.-

Dans l'article 23 de la même loi, les mots "Les attributions des présidents et secrétaires" sont remplacés par les mots "Les attributions des présidents, des greffiers et des secrétaires".

.../...

Le texte néerlandais du projet appelle, en outre, certaines modifications de forme. Elles figurent à la fin de la version néerlandaise du présent avis.

De kamer was samengesteld uit La chambre était composée de

de Heren : Messieurs:	F.LEPAGE,	raadsheer van State, conseiller d'Etat,	voorzitter, président,
	H.BUCH, G.VAN BUNNEN,	raadsheren van State, conseillers d'Etat,	
	F.DUCHENE, F.VAN GOETHEM,	bijzitters van de afdeling wetgeving, assesseurs de la section de législation,	
Mevrouw : Madame :	J.DE KOSTER,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier. greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.F.LEPAGE.

Het verslag werd uitgebracht door de H.J.COOLEN, substituut.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M.F.LEPAGE.

Le rapport a été présenté par M.J.COOLEN, substitut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J.DE KOSTER.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F.LEPAGE.